Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXVI. Ч. 47. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 2-го БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 2, 1979 No. 47. VOL. LXXXVI.

ОБОРОНА ЛЮДСЬКИХ ПРАВ У СВІТІ, ОТЖЕ І В УКРАЇНІ, ДАЛЬШЕ НАЛЕЖИТЬ ДО ГОЛОВНИХ ЗАВДАНЬ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ, АЛЕ В ІНШИХ СПРАВАХ ВІДНОСНО УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ МАЄ „ЗВ'ЯЗАНІ РУКИ" — ІНФОРМУВАВ ПРЕДСТАВНИК ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ЕКЗЕКУТИВУ УККА

Ню Йорк (УККА). — Оборона людських прав у цілому світі, отже і в Совєтському Союзі та в Україні, дальше належить до головних завдань американської закордонної політики, але в інших справах відносно України, що глибоко лежать на серці громадянам українського роду, як і багатьом американцям, включно із законодавцями, та які мають своїх переконаних симпатиків також у виконавчій частині Уряду ЗСА, державний департамент має „зв'язані руки" своїми міжнародними домовленнями і зобов'язаннями — твердив Шон Бирнс з бюра совєтських і східньоевропейських справ Державного Департаменту у Вашінгтоні, виступивши на пленарному засіданні Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки минулої суботи, 24-го лютого.

Під час зустрічі Екзекутиви УККА з представником Державного Департаменту. На фото (зліва): секретар УККА ред. Ігнат Білинський, директор Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні інж. Юрій Нестерчук, мгр Уляна Целевич, Шон Бирнс з Державного Департаменту, пані Стефанія Букшована, президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, кандидат на директора Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні Богдан Винничок, екзекутивний віцепрезидент УККА о. шамб. Роберт Москаль, касир УККА мгр Уляна Дячук, адміністративний директор УККА мгр Іван Базарко, д-р Володимир Душник і працівник Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні Богдан Денисик.

Шона Бирнса привітав на цих нарадах президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, а представив його інж. Юрій Нестерчук, директор Інформаційного Бюра УККА в столиці країни, який вже раніше був у зв'язку з цим високим урядовцем Державного Департаменту та мав нагоду переконатись про його добру поінформованість в українських справах, що п. Бирнс потвердив своїм виступом і навіть такими подробицями, як правильне вживання українських і не російських чи навіть англійських назв українських міст та вимови українських імен. Інж. Ю. Нестерчук також проводив цією частиною нарад.

Шон Бирнс почав свої інформаційні завваги з'ясуванням загального тла американської закордонної політики відносно Совєтського Союзу та взагалі Східньої Европи. Він ствердив, що від смерти Сталіна в 1953-му році Уряд ЗСА постійно і послідовно змагає до поліпшування американсько-совєтських відносин та встановлення не тільки двобічного американсько-совєтського порозуміння, але і взаємного порозуміння щодо світових проблем. Головною метою такої американської політики є бажання взаємним порозумінням та взаємними компромісами зменшити можливість конфронтації.

Очевидно, що така політика має своїх прихильників і противників не тільки серед народу, але і в самому Уряді, включно з Державним Департаментом, зокрема коли мова про поодинокі конкретні випадки та проблему, як до них ставитись: „гнучко" чи „твердо". В такій ситуації і на такому тлі Державний Департамент не тільки цікавиться, але й вітає кожну думку кожної групи громадян, отже й української групи. Доказом цього може послужити його сьогоднішній виступ на засіданні Екзекутиви УККА та запляновані відвідини і зустрічі в ряді інших більших українських громад.

У Державному Департаменті знають та свідомі українських прагнень і змагань, але на цій свідомості кінчається, бо для будь-якої активної політики в цих справах Державний Департамент має „зв'язані руки": в 1933-му році Америка визнала Совєтський Союз в такій формі, як він існує сьогодні, отже будь-яке заперечування такої форми було б рівнозначне із заперечуванням формально визнаного закону.

В законодавчій частині Уряду ЗСА існують у цьому відношенні поважні розходження, але Конгрес не має тих практичних зобов'язань, що їх має виконавча частина Уряду. Людські права і їх оборона в Україні чи в будь-якій іншій частині СССР і світу не

(Закінчення на стор. 3)

Округа Перт Амбой відбула Річні Загальні Збори, Михайла Захарка переобрано на голову Округи

Перт Амбой, Н.Дж. (В.О). — У неділю, 18-го лютого ц.р., тут в залі Українського Народного Дому, відбулися Річні Загальні Збори Округи УНСоюзу.

Збори відкрив голова Округи Михайло Захарко, привітавши представника Екзекутивного Комітету УНСоюзу, головного організатора Василя Оріховського і всіх присутніх. Опісля він попросив, щоб хвилиною мовчанки зібрані вшанували пам'ять померлих членів Округи. Зборами проводив Корнило Галушка.

Після відчитання протоколу з минулорічних зборів, присутні вислухали вичерпних звітів уступаючої Управи. Звітували голова М. Захарко і касир Іван Бабин, який поінформував, що сальдо в касі виносить 1,416.08 долярів. За Контрольну Комісію звітував Корнило Галушка. Він сказав, що всі касові книги є ведені в найкращому порядку і подав внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Після цього відбулася оживлена дискусія, в якій найбільше уваги присвячено організаційним справам Округи.

Михайло Захарко

По виборах Управи, яку в цілості переобрано, запрошено до слова головного організатора В. Оріховського. Він передав присутнім привіт від Екзекутивного Комітету УНС, склав признання членам Управи за добру фінансову господарку та побажав успіхів у праці переобраному голові Михайлові Захаркові. В дальшому, він порушив працю Округи в конвенційному році, яка не принесла

(Закінчення на стор. 4)

ЗСА ЗАКЛИКАЮТЬ КИТАЙ ВІДТЯГНУТИ СВОЇ ВІЙСЬКА З В'ЄТНАМУ

Пекін. — Секретар скарбу в уряді президента Джіммі Картера Майкел Блументол стрінувся з китайськими лідерами і відбув з ними довшу розмову на теми зовнішньої політики і торгівлі. Він також передав на руки заступника прем'єра Китайської Народної Республіки Тенг Гсіао-пінга окреме звернення Президента ЗСА у якому Картер закликає китайських керівників негайно відтягнути свої війська з території В'єтнаму тому що дальша присутність китайців може бути загрозливою для світового миру. Крім того Блументол особисто розмовляв з Тенгом майже дві години часу, а опісля заявив кореспондентам, що він повторив подібне звернення до уряду в Ганою про відтягнення в'єтнамського війська з Камбоджі.

Друге звернення уряду СССР до Китаю, про виведення війська і закінчення воєнних дій у В'єтнамі опублікувала також совєтська газета „Правда", перестерігаючи китайських керівників перед поширенням війни в Індокитаю.

Тенг Гсіао-пінг у розмові з Блументолем заявив, що відплатні акції у В'єтнамі є тільки „обмеженою війною", яка не триватиме довго, але він не згадував нічого коли Китайська Народна Республіка думає закінчити ці військові операції і відтягнути свої війська з в'єтнамської території. Секретар скарбу ЗСА відмовився коментувати розмову з Тенгом чи характеризувати його становище до поодиноких проблем. Він тільки підкреслив, що „китайські лідери дали мені відповідь на всі поставлені мною питання, яку я передав негайно президентові Картерові".

Перед розмовою з Блументолем Тенг стрінувся з американськими кореспондентами і намагався внести дещо світла в загальну заторбованість, що так звана „обмежена військова акція" Китаю у В'єтнамі може розвинутися у велику справжню війну із заангажуванням сторонніх сил, а зокрема Совєтського Союзу.

Окреслюючи В'єтнам, як „другу Кубу на Далекому Сході", Тенг у піднесеному тоні заявив, що обидві „Куби", які спричинили так багато лиха в Африці і Азії, піддержує „третя сила", якій ніхто не має відваги поставити спротив, „навіть тоді як вони чинять велике зло", — підкреслив Тенг, натякаючи, що так можуть поступати тільки люди опановані страхом. Він при тому повторив раніші заяви китайських керівників, що В'єтнам треба покарати за його авантурницькі військові акції в Ляосі, Камбоджі і в прикордонній смузі Китаю. „Ми не можемо толерувати чи спокійно приглядатися неконтрольованим акціям Куби в Африці і Близькому Схід, — відмітив Тенг, — так само Китай не може допустити до повторення тієї самої ситуації в азійських країнах". Тенг не залишав сумніву про кого саме йде мова, бо у розмові з кореспондентами він кілька разів повертався до „кубинських протекторів".

Відповідаючи на питання чи Совєтський Союз буде військово інтервеніювати у В'єтнамі Тенг відповів: „ми припускаємо, що ні, але якщо б навіть така інтервенція наступила то ми нічого не зробимо; КНР є приготована на усі можливості".

Блументол у пізнішій розмові з кореспондентами не коментував справ, які були темою розмови Тенга з журналістами, а тільки підкреслив, що ЗСА все були проти розв'язки будь-якої справи при допомозі військової сили, бо такі методи можуть допровадити до війни.

Міжнародна Організація Праці відкинула протест Москви

Женева, Швайцарія. — Одна із комісій Міжнародної Організації Праці (МОП), яка є спеціяльною агенцією Об'єднаних Націй, недавно відкинула протест уряду Совєтського Союзу, який твердив, що безпідставними є закиди, що совєтські власті переслідують робітників, які стараються створити незалежні від уряду і Комуністичної партії профспілки.

Москва твердить, що неправдивими є закиди, що совєтських робітників, між ними Владіміра Клєбанова та інших, які намагалися створити незалежні профспілки, заарештовано, засуджено на терміни ув'язнення чи запроторено до закладів для прихічнохворих, хоча про це обширно інформували західні кореспонденти, які акредитовані до Совєтського Союзу.

Речники Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій (АФП-КІО) похвально висловилися про рішення комісії МОП відкинути протест Москви, зазначаючи, що це значний крок вперед, бо досі Міжнародна Організація Праці переважно застосовувала „подвійне мірило", а саме, критикувала умови праці в країнах вільного світу, але цілком оминала будь-яку критику комуністичних держав.

З уваги на це „подвійне мірило" і на факт, що МОП більше займався політичними справами, замість старатися поліпшити умови життя і праці в усіх країнах світу, уряд президента Джіммі Картера в листопаді 1977-го року відтягнув членство Америки з Міжнародної Організації Праці.

Речники Білого Дому і АФП-КІО тоді теж вказували, що згідно з підставовим принципом цієї агенції Об'єднаних Націй, в делеґації всіх членів-держав мають бути включені представники урядів, незалежних робітничих спілок і незалежних організацій підприємців. Але в комуністичних країнах, зокрема в Совєтському Союзі, немає ні незалежних профспілок, ані незалежних підприємців, бо уряд є єдиним працедавцем і в той час вповні контролює робітничі спілки. Отже, делеґація Совєтського Союзу нелеґальна, — твердили американські чинники, — бо вона є речником совєтського уряду, а не робітників чи підприємців.

Минулого вівтірка, 27-го лютого, представник АФП-КІО заявив, що рішення комісії МОП відкинути заперечення Москви щодо переслідування робітників, які намагаються створити незалежні від уряду профспілки, може збільшити можливості, що Америка відновить своє членство в Міжнародній Організації Праці, до якої ЗСА належали від 1934-го року, тобто ще за існування Ліґи Націй, аж до листопада 1977-го року.

Комуністи і марксисти завжди зраджують — твердить іранський прем'єр Базарґан

Тегран/Париж. — Прем'єр-міністер тимчасового іранського уряду Мегді Базарґан під час інтерв'ю з кореспондентом французької газети „Ле Монд" у вівторок, 27-го лютого, заявив, що його уряд ніколи не співпрацюватиме з іранськими комуністами і марксистами з уваги на те, що з „з ними неможливо співпрацювати, бо вони завжди зраджують".

Базарґан, якого, після виїзду шаха Мохаммеда Різи Паглеві за кордон і повалення уряду прем'єра Шахпура Бахтіяра, на пост прем'єра призначив мусулманський провідних Аятоллах Хомейні, також поінформував, що референдум, яким населення Ірану вирішить, чи бажає встановлення „Мусулманської Республіки", відбудеться найскоріше десь за місяць.

Прем'єр Базарґан заявив, що Революційний Комітет, якого контролює Хомейні, заповів референдум на 21-го березня, але, — згідно з твердженням Базарґана, — Комітет не брав під увагу складних адміністративних проблем, пов'язаних з переведенням такого референдуму. Тому іранський прем'єр уважає, що референдум відбудеться дещо пізніше.

Він знову повторив, що нічого не знав про розстріли колишніх генералів шаха Паглеві членами Революційного Комітету, аж дізнався про це з преси, додаючи: „Я не маю контролі над Комітетом Хомейні".

Базарґан вказав, що населення Ірану, яке продовж останніх кількох тижнів звикло до „блискавичних змін", тепер надіється, що протягом кількох днів пощастить привернути порядок в країні, а це неможливо, бо відбудова цілої державної, економічної та суспільної систем країни вимагатиме значно довшого періоду часу.

Юґославія обороняє права комуністичних партій на власний політичний шлях

Беоґрад, Юґославія. — Юґославія посередньо обвинуватила уряд Совєтського Союзу, що він своєю політикою і своїм поступованням загрожує незалежності інших комуністичних партій, накидаючи їм свою форму марксизму. З таким обвинуваченням виступив високий партійний діяч Стен Доланц, можливий наслідник президента Тіта, який, не називаючи Совєтського Союзу по імені, говорив про загрозу поширення війни в Індокитаю за допомогою „посторонніх сил" і сильно обороняв права комуністичних партій світу іти власним шляхом до комунізму.

„Сьогодні вже робляться старання, щоб не тільки обмежити права поодиноких комуністичних партій і вмішуватися у їхні внутрішні справи, але також іде наступ на їхню територіяльну інтеґральність і суверенність", — заявив у своїй промові чільний югославський партійний і державний речник.

Відбулося ширше засідання новообраної Президії Секретаріяту СВКУ

Торонто, Канада. (ІС СКВУ). — Дня 3-го лютого ц.р. відбулося перше, після III-го конґресу СКВУ, ширше засідання Президії Секретаріяту СКВУ, наради якого почалися о год. 2:30 по полудні, тут в приміщенні св. Володимира. Засідання відкрив президент СКВУ М. Плав'юк. Після вшанування пам'яті померлого члена Президії бл. п. митрополита Йосифа Шмондюка, присутні члени Президії, Рад і Комісій поробили наступні завваження, ствердження та постанови: III-ій Конґрес СКВУ, який відбувся від 23-го до 26-го листопада м.р. в Ню Йорку, був не лише успішним своїми вислідами праці, але й фінансово себе виправдав. Прибутки з реєстрації, продажу квитків на концерт, бенкет і полуденок дали надвишку 6,669.39 доляри.

Жертвенність української громади та вміло переведені імпрези дали фінансові засоби вже потрібні для забезпечення праці новообраної Президії СКВУ. Присутні в подробицях продискутували всі проєкти резолюцій на III-ій Конґрес (понад 35) й остаточно їх приймали та рішили їх якнайскорше опублікувати. Присутні теж прийняли справлений Статутовою Комісією і прийнятий Конґресом статут СКВУ, познайомилися з фінансовими справами СКВУ та порішили видати друком матеріяли II-го і III-го Конґресів СКВУ й до оформлення їх запросити ред. А. Драгана. Маючи на увазі побажання великої частини делеґатів III-го Конґресу змінити 23 точку статуту СКВУ, присутні вибрали окрему комісію, до якої увійшли: ред. І. Білинський, головний предсідник УНСоюзу д-р І. Флис та проф. Б. Гнатюк і доручили їм випрацювати потрібні поправки до точки 23 статуту СКВУ для представлення майбутньому конґресові СКВУ.

Присутні довірили В. Кирилюкові якнайскорше видати поконґресове число Вісника СКВУ. У довшій виміні думок присутні схвалили плян праці СКВУ на 1979 рік, винесли рішення в справі дальших заходів про акредитацію СКВУ в ООН та одобрили проєкт цьогорічної збіркової травневої акції СКВУ. Прийнято теж ініціятиву Кооперативної Ради зорганізувати в цілому світі серед членства української кооперації збирання добровільних пожертв на фонд СКВУ.

Заслухавши інформацію голови Ради для Справ Культури про посилену русифікацію шкільництва в Україні, порішено негайно приступити до відповідної акції у цій справі на міжнародному форумі.

Під час обговорювання організації і проведення III-го конґресу СКВУ, президент СКВУ висловив подяку Підготовчому Комітетові СКВУ, зокрема висловив признання головам комісій за вміле й справне приготовання конґресу та предсідникові III-го СКВУ за вміле й справне його переведення.

У засіданні, що закінчилось після вичерпання програми нарад перед 12-ою вночі взяли участь члени Президії та голови Рад і Комісій.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ В БІБЛІОТЕЦІ УНІВЕРСИТЕТУ В БРИДЖПОРТІ

Бриджпорт, Конн. — Місцевий Університет Святого Серця відчинив у своїй бібліотеці відділ україніки, який включає книжки для дорослих і дітей. Збірка українських книжок поділена на п'ять категорій: українці в ЗСА, журнали, література, книжки для дітей та Україна в минулому й сучасному.

Бібліотека цього університету відкрита від понеділка до четверга від год. 8:30 вранці до 10:30 увечері, в п'ятниці — від год. 8:30 вранці до 4-ої по полудні, в суботи від год. 9-ої вранці до 5-ої по полудні, в неділі — від год. 10-ої до 10:30 увечері.

ДОПОВІДІ О. ПЕТРА СТЕЦЮКА

Філядельфія, Па. — Свята Софія, релігійне Товариство Українців Католиків в ЗСА і Філія Українського Католицького Університету у Філядельфії інформують, що гість з Риму о. Петро Стецюк, настоятель собору св. Софії відвідує українські громади з метою поінформувати їх про сучасний стан Помісної Української Католицької Церкви, її надбання і потреби. Від 23-го лютого до 8-го квітня ц.р. включно о. П. Стецюк відвідає 32 українські громади в ЗСА, включно з громадами на далекому заході. Організатори надіються, що українці у тих місцевостях, де виступатиме Гість з Риму, візьмуть численну участь у його доповідях і дадуть йому всяку підтримку.

ЦЕНТРАЛЯ КУК СЛІДКУЄ ЗА ТЕЛЕВІЗІЙНОЮ ПРОГРАМОЮ „ЛЮДИ ВІДПОВІДАЮТЬ"

Вінніпеґ (КУК). — Комісія Екзекутиви Президії КУК для справ внутрішньо-канадських під проводом д-ра П. А. Кондри відбула сесію під час першого передавання програми „Люди відповідають" дня 4-го лютого ц.р., і слідкуватиме за черговими передаваннями цеї програми.

ПРОФ. ЯР. РУДНИЦЬКИЙ У НАЦІОНАЛЬНІЙ БІБЛІОТЕЦІ АВСТРАЛІЇ

Канберра (ОУПС). — Перебуваючи від 7-го — 9-го лютого в столиці Австралії проф. Яр. Рудницький, крім багатьох інших зустрічей, мав довшу розмову з одною із керівних осіб Національної Бібліотеки п-і Джін Кенні, інформуючи її про свої знахідки перших друків українською мовою в Австралії, які він придбав для Конгресової Бібліотеки у Вашінгтоні. Коли виявилося, що їх немає в Національній Бібліотеці п-і Кенні поробила ксероксові копії цих видань для збільшення україніки в Національній Бібліотеці. Він поінформував теж бібліотеку про започаткування серії „Україніка Австраліяна", що буде виходити, як серія Катедри Українознавства в Австралії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Косик (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Правильний підхід

У стейті Ню Йорку порівнянно недавно ввійшов у силу новий закон, згідно з яким 13 і 14-річних хлопців і дівчат, які поповнили такі поважні злочини, як вбивство, знасилування тощо, тепер судять як дорослих, а не малолітніх злочинців.

Не зважаючи на те, що поліційні та судові чинники вказують, що новий закон — це ефективний спосіб відстрашування підлітків від поповнення вищезгаданих й інших злочинів, деякі коментатори твердять, що ,,дітей'' не можна трактувати в такий самий спосіб, як дорослих злочинців, бо вони, мовляв, ,,ще вповні не розрізняють між добром і злом''.

Така аргументація дуже наївна і небезпечна, бо, поперше, 13- і 14-річні підлітки — це не діти і вже добре розуміють, що роблять. Подруге, якщо новий закон був би уневажнений, як цього вимагають деякі ,,спеціялісти'', то можна передбачувати, що американські засоби масової інформації, навіть частіше ніж тепер, будуть повідомляти про злочини, доконані малолітніми хлопцями і дівчатами.

Власне такі алярмуючі вістки про вбивства, грабунки, насилювання та інші злочини підлітками до великої міри спричинилися до того, що в Ню Йорку та кількох інших стейтах встановлено гостріші кари для тих малолітніх злочинців. Навіть деякі коментатори ліберальних газет і соціологи ліберальних поглядів, які раніше всю вину за нарушування законів підлітками звалювали на ,,суспільні умовини'', в яких ці молоді люди виростали, почали дещо змінювати своє становище і вимагати,щоб кари для цих малолітніх злочинців були гостріші,ніж були раніше.Як відомо,дуже часто траплялося, що 14- чи 15-річний вбивник був ,,засуджений'' тільки на кілька місяців у виправному закладі для малолітніх злочинців, а в той самий час дорослий чоловік за такий самий злочин одержував досмертний термін ув'язнення, а в деяких стейтах навіть кару смерти.

Порівнянно легкі кари для малолітніх злочинців спричинилися до того, що молоді люди, знаючи наперед, що якщо будуть переловлені поліцією, то відсидять у виправному домі тільки кілька місяців, не боялися поповняти різні злочини. Отже, важливим протизаходом для злочинности підлітків власне було встановити гостріші кари, що і зроблено в Ню Йорку та в деяких інших стейтах.

Однак, тепер деякі коментатори вважають, що це була помилка, бо, мовляв, малолітніх не можна трактувати як дорослих.

Можна частинно погодитися, що підлітки не повинні одержувати аж такі строгі вироки, як дорослі злочинці. Не можна відкидати також дотеперішніх старань запобігти злочинності малолітніх шляхом освіти та психіятричної допомоги.

Але суспільство має право охороняти себе від злочинців, не зважаючи на їхній вік чи соціяльно-економічне походження. І тому суди в Ню Йорку та всіх інших стейтах повинні далі мати право засуджувати малолітніх злочинців на такі терміни ув'язнення, які відстрашували б підлітків від поповнення злочинів, а також запевняли б, що небезпечні малолітні злочинці не будуть звільнені по кількох місяцях ,,ув'язнення'', щоб знову поповняти ті самі злочини. Безпека громади, а також добро самої молоді вимагають задержання гострих кар і судових правил, що підлітки, які поповнили такі поважні злочини, як вбивство, насилування тощо, будуть суджені як дорослі.

І. Вовчук

GOOD DEAL — А ЩО ДАЛІ!

[2]

Питання майбутности Тайвану не раз випливало на зустрічах китайського гостя з членами Конгресу, представниками преси і діловими колами. Тенг Гсіао-пінг запевняв, що уряд КНР не буде вживати сили для унормування відносин з Тайваном, який на статусі автономії зберігатиме свій господарсько-економічний і культурно-соціяльний стан, як частина єдиного Китайського материка.

Збігнєв Бжезінський, який був головним архітектом унормування американсько-китайських взаємин, вважає, що уряд КНР не буде воювати з Тайваном, щоб не пошкодити своїм плянам тісного співробітництва з ЗСА, Японією і Західньою Європою для спляновної швидкої господарсько-економічної, культурно-наукової і технічної перебудови країни і модернізації її збройних сил.

У вашінгтонських розмовах і зустрічах московсько-большевицький уряд участи не брав, але їхня незрима присутність відчувалася. В час переговорів китайський віцепрем'єр настирливо підкреслював небезпеку совєтської ,,визвольної'' агресії з метою встановлення московської зверхности в різних частинах світу. На початку січня, в час в'єтнамсько-совєтської агресії проти Камбоджі, в зустрічі з американськими сенаторами Тенг Гсіао-пінг дав зрозуміти, що в Пекіні вважають, що в припиненні совєтської агресії не можна покладатись тільки на могутність ЗСА, її не досить, тому керівництво КНР хотіло б наладнати військову співпрацю з ЗСА, Японією і Заходом для протиставлення совєтській агресії в Азії і в інших частинах світу. В Москві дуже бояться, що після унормування відносин між ЗСА і КНР їхнє співробітництво розвиватиметься в тому напрямкові.

На самих початках унормування американсько-китайських взаємин Л. Брежнєв заявив, що СССР буде уважно стежити за дальнішим розвитком відносин між Пекіном і Вашінгтоном і відповідно до того оформлятиме свої зовнішньо-політичні дії. В січневому числі тижневика ,,Тайм'' подано розмову його з групою редакторів журналу. В розмові було заторкнуто питання про те, як відіб'ється на американсько-совєтських взаєминах зближення між ЗСА і КНР. На це Л. Брежнєв заявив, що певним політичним силам в ЗСА подобається антисовєтизм китайського керівництва і вони б дуже хотіли перетворити його в знаряддя боротьби проти СССР. ,,Така політика, заявив він, видається мені авантюристичною і небезпечною''. Назвавши її ,,грою з вогнем'', Л. Брежнєв додав: ,,Справа зовсім не у відновленні дипломатичних відносин. Суть справи полягає в тому, що робляться спроби всіма засобами заохотити і привабити економічними принадами, а тепер також і постачанням сучасної зброї, матеріялів і військової техніки тих, хто очолюючи одну з найбільших держав, відверто проголошує свою ворожість до розрядки, роззброєння і стабільности в світі''. Згадавши китайські домагання на терени, загарбані Росією, Брежнєв заявив: ,,Невже важко зрозуміти, що це означає гру з вогнем''.

• • •

Теперішня політика ЗСА і Заходу до Китаю, за окресленням Брежнєва, подібна до Мюнхенської напередодні останньої війни. ,,Настирливі пляни використати Пекінський уряд, як знаряддя політики НАТО, подібні до політики Мюнхену, заявив Брежнєв, побудовані на піскові''. Свої осторог Л. Брежнєв доповнив розважанням про можливість змін у відносинах між СССР і КНР. ,,Ми не маємо об'єктивних перешкод до відновлення не тільки добрих, але й дружніх відносин. Звичайно, коли позиція уряду КНР стане розумнішою і миролюбивішою''. А щоб надати своїм осторогам більшої переконливости і наполохати американців, Л. Брежнєв пригадав американським редакторам, що договір про дружбу між КНР і СССР лишається в силі, хоч китайське керівництво провокує, щоб його анулювати. ,,Ми ніколи не уневажнимо документу про дружбу між народами СССР і КНР'' — заявив Л. Брежнєв. А якщо пекінські лідери те зроблять, продовжував він, то на них впаде вся відповідальність перед китайським народом і силами миру і прогресу в світі. Пригадуючи американцям забутий уже договір, Л. Брежнєв принагідно пустив колючку в адресу президента Картера; ми, мовляв, не розірвемо союзного договору, як то зроблено з Тайваном.

[Продовження буде]

Л. Рихтицький

В АЗІЇ ЗАГРАЛИ ГАРМАТИ...

Якась залізна, невмолима логіка керує подіями у світі і сьогодні можна поставити ствердження, що події починають переганяти наші сподівання. Чимало з нас були переконані два місяці тому назад, що Америка може й визнає Китай, але це станеться через рік-два, ,,бож Америка не буде провокувати Совєтський Союз''. Чимало з нас думало, що шах втримається на своєму троні в Ірані, ,,бо ж він має повну підтримку американського уряду''. А скільки з нас думали, що Америка стане зі Совєтським Союзом проти Китаю, ,,бож Америка завжди підтримувала большевиків''! Дехто з нас сьогодні думає, що Совєтський Союз здобуде світ.

Два безперечні великі факти керують всім, що нині діється у світі: Америка (а з нею Західня Европа і Ізраїль) почуває дійсну і серйозну загрозу з боку СССР; Совєтський Союз відчуває дійсну і серйозну загрозу з боку Китаю. Поскільки Америка репрезентує світ волі, а СССР світ неволі, ці два світи та їхній основний кофлікт керують сьогоднішнім руслом подій. В аспекті гри цих двох світів мусіло бути кожному ясно, що Америка і Китай стали майже натуральними союзниками і хоча між ними немає ще жадного пакту чи договору, в інтересі Америки є не допустити до поразки Китаю в зударі зі Совєтським Союзом, бо тоді Америка залишиться в обличчі переможної совєтської експансії сама — із слабою Европою — а це був би доказ комплетного провалу американської закордонної політики. І хоча ця політика не завжди робить все, що під смак нашому лицарському духові, вона має на меті в першу чергу забезпечити існування і життя американського народу і держави. Америка хоче миру у світі і доки вона вірила, що такого миру хоче й Совєтський Союз, вона старалася протягом останніх тридцяти років довести до якогось порозуміння. Та нарешті й вона мусіла усвідомити те, що українці знають вже здавна, а саме, що Совєтський Союз не хоче збалянсованого миру, він хоче переваги і перемоги, він хоче встановити совєтські впливи в цілому світі, а тому, що економічно він до того нездібний, залишається йому тільки зброя. І згідно з цією логікою СССР озброївся на сьогодні так, що за цією самою логікою десь і якось він цю зброю мусить вжити: через десять років його 55 тисяч танків стануть старим залізом. Згідно з цією логікою так Західня Европа, як і Китай відчули, що ці маси совєтських армій на їхніх кордонах не стоять там для паради, вони мають ясно визначену ціль і для кожної логічної людини це може бути тільки одна-одним ціль: воєнна авантюра. Причини і наслідки у світі завжди ці самі, люди не міняються, наше покоління вже пережило подібну ситуацію і так почалася Друга світова війна в 1939 році.

Чи почалася вже й Третя...? Багато істориків сьогодні пише, що Гітлер почав свою війну ще вмаршом до Надренії, а вже абсолютно аншлюсом з Австрією. Чи Брежнєв почав свою війну вмаршом у Чехо-Словаччину в 1968 році...? Чи почав її може минулого року вмаршом до Афганістану, де саме замордовано американського амбасадора...? Чи може ця війна почалася кілька днів тому назад вмаршом китайських військ до В'єтнаму?

Всі ми читали, що китайський віцепрем'єр Тенг Гсіао-пінг заявив, що В'єтнам мусить бути покараний за свою інвазію на Камбоджу. Але чи хтось дійсно вірив, що це станеться так скоро...? Адже Тенг щойно закінчив свою майже тріюмфіальну подорож по Америці і виглядало б, що він хоча б для самої чемности, повинен би був посидіти тихо хоч з рік-два і показати Америці та світові... миролюбність Китаю! Та ні! На наших очах сталося щось інше і до нашої тези про підставовий конфлікт двох світів треба додати фактор часу; події набирають темпа, роки скоротилися дослівно до тижнів!

Китай сьогодні заслабий, щоб могти заатакувати Совєтський Союз. Але фактор часу діє для Китаю. Через десять років китайська загроза для СССР може прибрати розміри катастрофи російської імперії. Тому Совєтський Союз не може чекати. Але почати війну також небезпечно. Приклад Гітлера показав, що почати можна, але закінчити — це вже інша справа. Московські керівнити мусять бути обережні: йдеться ж не про кусок якоїсь території, йдеться про існування самої Росії і її великої імперії. Після програної війни Німеччина перестала бути світовою потугою і це мементо висить над Кремлем. Тому совєтські армії не маршують ще на Китай, але зате В'єтнам вмаршував до Камбоджі. За плечима В'єтнаму Совєтський Союз показав всій Азії, що він керує подіями і що Китай безсильний. Ще 27-го грудня м. р. на сторінках ,,Свободи'' ми писали, що СССР і Китай мірятимуть сили, хоча ми теж не думали, що вже так скоро. Але треба витягнути висновки з існуючих фактів: руками В'єтнаму Совєтський Союз дав Китаєві поличника в Камбоджі. І сьогодні Китай віддає його напевно з відсотками. Китай говорить про покарання В'єтнаму, але защо? Напевно не за факт інвазії Камбоджі, але за факт зради азійських справ. Китай поставив тезу: Азія для азіятів і цю тезу В'єтнам зламав, зв'язавшись із Совєтським Союзом.Японія цю тезу респектувала і пішла на повну співпрацю з Китаєм. Вся Азія спостерігає перебіг подій і робить свої

(Закінчення на стор. 4)

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

КОСТЬ ШОНК-РУСИЧ. Історія українського мистецтва в ілюстраціях. Ню Йорк, 1978, ст. 300. Літературний редактор Вячеслав Давиденко, після його смерти Леонід Полтава. Фотограф — Йосиф Старостяк, друк офсетом — Ярослав Ліщинський

Автор сподівається, що ця його люксусово видана книжка великого формату, з твердими обкладинками зі золотим на них друком, ,,може бути порадником для сучасних і майбутніх мистців''. На нашу думку, це видання, подібного в нас досі не було — є багатющим джерелом для пізнання скарбів нашого мистецтва для всіх тих, які цікавляться творчістю наших мистців і мистецтвом нашого народу (так званим народним мистецтвом) від найдавніших часів (від трипільської культури) аж до наших днів. Завдання автора було ,,показати на основі характеристичних творів різних мистців типові риси українського мистецтва старих і нових часів''.

Автор признається, що задум написати цю книгу про українське мистецтво в ілюстраціях постав у нього кільканадцять років тому, і тоді він почав збирати книжки з мистецтва, археології, архітектури, графіки, граверства, скульптури, орнаментики, емалії, різьбарства, кераміки, писанкарства, вишивки гутного скла, іконопису, народного одягу й орнаментики.

Повище вже показує, який буде зміст цієї книжки, яка крім того буде мати й потрібні ілюстрації до вищезгаданих родів мистецтва. А цих ілюстрацій аж 945! Між ними 16 сторінок світлин в кольорах і 62 сторінки у двох кольорах. Автор до мистецтва зараховує і шрифт, про який інформує на десятьох сторінках з численними ілюстраціями, — та народний одяг, якого десятки світлин поміщені. Орнаментові присвячено 6 сторінок, а вишивкам — 10! В статті ,,Театр'' маємо 36 світлин акторських одягів, а відділ українських екслібрісів численних авторів займає повних сім сторінок ілюстрацій.

Очевидно, що найбільше місця приділив автор малярству, яке в його творі займає панівне місце, і читач знаходить ілюстрації творів майже всіх наших давніших аж до найновіших малярів. Про деяких малярів вміщено й короткі інформації, крім світлин їхніх творів. Про Шевченка і про Архипенка вміщені статті і ілюстрації їхніх творів: про Шевченка 22 світлини, а про Архипенка — 21. Подібно і про деяких інших малярів.

Згадаємо деяких малярів: Трутовського, Новаківського, Труша, Їжакевича, Петрака, Івасюка, Бойчука, Івасюка, Куриласа, Касіяна, Ковжуна, Осінчука М., Литвиненка, Черешньовського, Мороза, Холодного, Козака, Андрусова, Грищенка, Гординського. Не можемо всіх згадувати, бо це зайняло б половину статті.

Хто купить собі цю книжку, той напевно буде вдоволений, бо вона буде прикрасою його гостинної кімнати, де гості зможуть до неї заглядати та подивляти красу мистецьких творів наших відомих мистців і тих невідомих, які створили так зване народне мистецтво: вишивки, писанки, килими, кераміку і народний одяг. Все це створив геній українського народу, і треба дякувати авторові Костеві Шонк-Русичеві, який і сам є мистцем, за те, що наполегливою працею і великим коштом видав цю працю.

Автор просив мистців допомогти йому світлинами своїх творів, але не знайшов в них повного зрозуміння, бо деякі не вірили, що він зможе видати такий багатий змістом і коштовний твір. Бібліографія доходить до сотні чисел, а показник імен до 400.

Читач не нарікає на автора за те, що в цій книзі може прочитати наше славне ,,Слово о полку Ігоря'', бо воно прикрашене гарними ілюстраціями і подане в перекладі М. Чернявського.

Коректа могла б була бути дещо дбайливіша. Книжка коштує 50 долярів, та коли врахуємо багато ілюстрацій, в тому і кольорових, та люксусовий папір — то ціна за книжку не завелика. І. Смолій в ,,Народній Волі'' (1-го лютого 1979 року) написав, що ,,безперечною заслугою автора є нагромадження багатого матеріялу і репродукцій мистецьких об'єктів і картин''. І це правда, досі не було в нас видання, що давало б такий багатющий ілюстраційний матеріял з різних ділянок українського мистецтва.

Проф. д-р Петро Стерчо

ЮЛІЯН РЕВАЙ: БОРЕЦЬ ЗА КРАЩУ ДОЛЮ СВОГО НАРОДУ

[У 80-річчя Прем'єра Карпатської України]

В половині 1979 року завершиться вісімдесят років трудолюбивого життя одного з найвидатніших синів Срібної Землі цього сторіччя — Юліяна Ревая. Він співтворець Карпато-Української Держави, видатний педагог, виховник молоді, журналіст, політик і суспільно-громадський діяч. Поруч св. п. монс. д-ра Августина Волошина, президента Карпато-Української Республіки, Юліян Ревай був найактивнішим державним мужем цієї ж Республіки та найдосвідченішим політичним діячем серед карпатських українців. Тому в історичні березневі дні 1933 року президент Волошин іменував Юліяна Ревая прем'єром Уряду Карпато-Української Республіки.

Ю. Ревай народився 26-го липня 1899 року в селі Мирча велико-березнянської округи Закарпаття, в родині народного учителя Івана й Вероніки з дому Гебей (єпископ Мукачівський, Владика Петро Ґебей, був її двоюрідним братом). Елементарну освіту він одержав у рідному селі, а середню завершив матурою у Єпархіяльній Греко-Католицькій Учительській Семінарії в Ужгороді в 1917 році, директором якої вже тоді був о. Августин Волошин. Вищі педагогічні студії Ю. Ревай завершив у 1924 році на спеціяльних Педагогічних Викладах з рамени Карлового Університету, що відбувалися в Ужгороді в 1923-1925 роках заходами Шкільної Референтури Чехо-Словацького Міністерства Освіти для Підкарпатської Руси, що його тоді очолював Йосиф Пешек, ,,правою рукою'' якого вже від 1922 року був саме Юліян Ревай.

Діяльність Юліяна Ревая на народній ниві можна поділити на чотири окремі періоди: діяльність як педагога й адміністратора карпато-українського шкільництва в 1922 до 1935 роках; діяльність на полі Парляменту Чехо-Словаччини в 1934-1938 роках; діяльність як провідного державного мужа Карпато-Української Держави та суспільно-громадська праця поза межами Батьківщини. Отож, Юліян Ревай присвятив усе своє життя служінню своєму постійно кривдженому народові.

Немає сумніву, що в часі поміж Першою і Другою світовими війнами, тобто під час безпосереднього чеського панування у Карпатській Україні від травня 1919 року до осені 1938 року, як і пізніше, поруч найвидатніших постатей, які брали участь у національному житті карпатських українців — о. Августина Волошина й проф. Августина Штефана — в перших лавах боротьби за кращу долю свого народу стояла славна трійця братів — братів д-ра Михайла й д-ра Юлія Бращайків, братів Федора, Юліяна та Івана Реваїв, як і братів Дмитра, Василя й Івана Клемпушів, як і Степан Клочурак, Василь Гренджа-Донський, д-р Микола Долинай, а з молодших Степан Росоха, Іван Рогач та інші. Це тих кілька імен, носії яких були багатогранними діячами всекрайового значення. Та в практичній політиці на перше місце вийшов Юліян Ревай, зокрема від 1935 року.

Своє передове місце серед карпато-українських діячів злобув Юліян Ревай вже в першому очерку часу своєї праці для народу, займаючи високий адміністративний пост у Шкільному Рефераті для Підкарпатської Руси в Ужгороді, безпосередньо підпорядкованому Міністерству Освіти в Празі, що його тоді очолював д-р Іван Дерер, словацький соціял-демократ. Власне, приналежність Ю. Ревая та його брата Федора до соціялдемократичної партії допомогла йому на цій посаді, де вже від 1922 року він став крайовим інспектором для всього народного шкільництва в країні. На цьому дуже важливому пості залишився Юліян Ревай аж до 1935 року, коли то його обрано послом до Чехо-Словацького парляменту в Празі. На протязі цього часу він мав аж трьох різних шефів Шкільного Реферату — Йосифа Пешека, Северина Бочека й Йосифа Шімечека, з якими співпрацював так, щоб якнайбільше здобути для розвитку українського населення Закарпаття.

Чи не найбільшою заслугою у цьому періоді діяльности Ю. Ревая було введення у все елементарне шкільництво українських підручників, чимало з яких написав о. Августин Волошин, а також сам Юліян Ревай т. зв. ,,панькевичівкою''. Обставини ще не були зрілі для введення фонетичного правопису в школах, бо серед учительства було чимало збаламучених москофільством. І доки Юліян Ревай діяв у Шкільному Рефераті, в школах Закарпаття не були дозволені москофільські підручники й не допущено до мовного хаосу, що його введено опісля т. зв. мовним голосуванням. На маргінесі слід згадати, що державна учительська семінарія у Мукачеві була вже вповні в московофільських руках й випускала таких же учителів, які були навіть зорганізовані в ,,учительськім Товаристві'', яке видало свої шкільні підручники, що їх зокрема написали Михайло Василенко і Михайло Микита. Правда, в 1930-их роках деякі українські школи ввели в користування вже український фонетичний правопис у повну противагу москофілам.

Поруч із своїми педагогічними, інспекційними та адміністраційними обов'язками, Юліян Ревай видавав офіціоз Шкільного Реферату для учительства п. н. ,,Учитель'' і редагував його в 1924 до 1935 роках. Очевидно, почерез цей урядовий офіціоз крайовий шкільний інспектор мав не абиякий вплив на рядове учительство, а через нього й на виховання молоді й народу, бо українське учительство стало остоєю Просвітянського Руху на Закарпатті. Чого не міг подавати без цензури ,,Учитель'', Юліян Ревай заповнив іншим журналом. У 1928 до 1935 роках від був не лише редактором журналу ,,Пластун'', але й подбав про те, що цей виховний журнал для молоді доходив до кожної української школи на Закарпатті, як і два інші журнали, ,,Пчілка'', під редакцією Павла Кукурудзи, та ,,Наш Рідний Край'', що його редагував шкільний інспектор Олександр Маркуш; їх висилано до всіх шкіл з його доручення. Ці журнали відроджували і формували думку молоді — вітку українського народу.

Немалий вплив у тому часі мав Юліян Ревай також і на учительство громадянських шкіл, які підготовляли молодь для вступу до учительських семінарій, торговельної академії та дворічних торговельних шкіл. Від 1924 року він був генеральним секретарем Іспитової комісії для фахових учителів громадянських шкіл, а всі кандидати на дефінітивне призначення мусіли проходити через цю Іспитову комісію. Щоб мати безпосередній вплив на підготову народних учителів, Юліян Ревай знаходив час, силу і вміння для викладів української мови й предметів із шкільної адміністрації в чоловічій Греко-Католицькій Учительській Семінарії в Ужгороді в 1927-1929 роках, а в жіночій семінарії в 1930-1932 роках. Крім цієї педагогічної діяльности, Юліян Ревай не тільки зорганізував спеціяльну школу в Ужгороді для сліпих, але й сам фахово підготовився, вивчивши Брейла, і вчив у цій же школі.

Небуденним осягом у діяльності Юліяна Ревая було заснування Крайового Хору Підкарпатського Учительства в 1926 році в Ужгороді, під мистецьким керівництвом проф. Олекси Приходька з Державної Торговельної Академії в Мукачеві. Цей хор, якого від початку аж до 1939 року очолював Юліян Ревай, складався із біля 200 учителів і учительок із усього Закарпаття і не тільки концертував в більших і менших громадах країни, але роз'їздив він і до Пряшева, Кошиць, Братислави, Брна, Моравської Острави, Плзня та Праги. Хор мав такі великі мистецькі успіхи, що після концерту в Румунії, в Сату Маре, найславніша тогочасна румунська піяністка, Віоріц Поп, долучилася до хору й відтак постійно йому акомпаньювала. Прихильні рецензії в чужоземній пресі інформували про те, що карпатські українці мають високу тисячолітню культуру, а країна їх не є ,,землею без імени,'' як це твердив чеський письменник Іван Ольбрахт.

Юліян Ревай брав участь у майже кожній ділянці суспільно-громадського життя карпатських українців. Був він провідним членом Т-ва ,,Просвіта'' й постійним промовцем на просвітянських з'їздах, які в більшості були присвячені боротьбі за піднесення культурного й господарського розвитку населення та національно-політичні права країни.

[Продовження буде]

* БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦЬ КНИЖКИ! *

Перед першою річницею смерти св. п. Володимира Нестерчука

Вкоротці буде рік, як 6 березня 1978 року, наглою смертю, на станції нюйоркської підземки, в не зовсім вияснених обставинах, помер визначний громадських діяч, працьовита людина, лагідної вдачі, д-р Володимир Нестерчук.

Покійний народився 14 червня 1909 року в Тернополі. Вчився у Торговельній Школі у Львові, а від 1936 до 1940 року студіював на Львівському університеті. Ступінь доктора права здобув на УВУ в Мюнхені в 1946 році. У 1947 році виїхав з Німеччини до Франції, де спочатку жив на Сході, біля Швайцарії. У 1950 році, після того, як на Конґресі Об'єднання Українських Робітників у Франції, яке було секцією при Конфедерації Французьких Християнських Синдикатів (СФТС), його обрано секретарем цієї української робітничої організації, а згодом і першим головою Об'єднання Українців у Франції, Покійний переїхав з родиною на постійний побут до Парижу. Працюючи в проводі ОУРФ і ОУФ, він був одночасно адміністраційним керівником Видавництва „Українець" (згодом „Українець-Час") та брав активну участь у житті української громади в Парижі.

св.п. Володимир Нестерчук

Не менше активним був він і в Америці, куди переїхав з родиною у 1954 році. Доповнивши свої кваліфікації з економічно-фінансової галузі, Покійний поступив на працю в банку Манюфекчуререс Гановер Траст, де останньо працював як заступник керівника книговедення в міжнародньому відділі.

Покійний д-р Володимир Нестерчук був керівним членом Організацій Українського Визвольного Фронту, членом Головної Управи ООЧСУ, головою „Самопомочі", заступником голови і скарбником НТШ у ЗСА, та членом інших організацій й установ. Він був також членом 194 Відділу УНСоюзу. Організації, до яких він належав, його друзі й знайомі не забудуть труду, що його він віддав для добра українських громад у Франції і, зокрема, у ЗСА, та для добра української справи.

В.К.

Відзначення Січневих Роковин у Апопці

Заходами Українського Об'єднання св. Володимира і Товариства ім. Тараса Шевченка 380-го Відділу УНСоюзу громада в Апопці на Фльориді відзначила Січневі Роковини триденними святкуваннями, що стало історичною подією не тільки для нашого українського села, але й для мешканців Апопки, бо це вперше в цій місцевості посадник Іван Ленд на сходинах міської Леґіслятури, що відбулися у п'ятницю, 19-го січня ц. р., о год. 8-ій вечора в Сити Голл в присутності громадян нашого села та урядовців Міської Управи посадник прочитав Проклямацію, проголошуючи день 22-го січня 1979-го року Днем Української Незалежности. С. Ковальчук подякував посадникові та міським радним за проклямацію та в імені громади подарував посадникові дуже гарну писанку, дар п. Фіцика, за що посадник сердечно подякував громаді.

У неділю, 21-го січня, в 10-ій годині ранку зійшлися мешканці українського села і довколишніх місцевостей до новозбудованого свого громадсько-церковного дому, де звичайно відправлюються Богослуження. Гість о. крил. Назаревич відслужив співану урочисту Службу Божу в наміренню українського народу та відчитав послання Владики Василя Лостена із Стемфорду.

Опісля усі присутні засіли за столи до спільної перекуски. Після обіду о год. 1-ій розпочато святочАкадемію. Богдан Чехович привітав присутніх та накреслив програму Академії. С. Ковальчук виголосив реферат на тему: В День Української Державности 22-го січня, п-і Несвячена, Забитко й п. Фіцик при акомпаньяменті бандури відспівали кілька пісень. Відспіванням українського національного гимну закінчено це велике та історичне свято.

У понеділок, о год. 9:30 ранку мешканці нашого українського села зійшлись під Сити Голл, де в присутності посадника Апопки вивісили на міській ратуші вперше наш синьо-жовтий прапор; біля нього повівали два прапори — Америки і перший прапор Апопки, що перший раз був вивішений ще тому 97 років.

Американські місцеві і довколишні газети помістили короткі новинки та світлини про відзначування Січневих Роковин.

Степан Ковальчук

ОБОРОНА ЛЮДСЬКИХ...

(Закінчення зі стор. 1)

підлягають тим обмеженням і ча цьому найкраще зосереджувати свою активність.

У дальших заввагах і опісля у відповідях на запити п. Бирнс виявив добру поінформованість в справі українського правозахисного руху в Україні, хоча ствердив, що Державний Департамент не має основних і повних інформацій про цей рух та про його поодиноких учасників, зокрема про поодиноких політичних в'язнів.

Інформуючи про міжнародну ситуацію, п. Бирнс підкреслив зокрема важливість розмов і домовлень щодо обмеження стратегічної зброї (САЛТ). Говорячи про події на Далекому Сході, п. Бирнс згадав про деякі з інтерпретацій китайсько-в'єтнамського конфлікту в Державному Департаменті. Факт, що досі Совєтський Союз ставиться до того конфлікту з великою обережністю і не виявив будь-якої демонстрації військової сили наводить на думку, що Москва бажає скомпромітувати Китай та здобути важливий в світі арґумент, що не Совєтський Союз є агресором та імперіялістом-гегемоністом, але самі китайці, які такі обвинувачення видвигають проти Совєтського Союзу. Короткою інформацією про підготову до відкриття американського консуляту в Києві, що мало б статися на весні в наступному 1980-му році, п. Бирнс закінчив свої інформації.

Після виступу п. Бирнса, який тривав яких 20 хвилин, були ще запити (д-р Вол. Душник, д-р Аскольд Лозинський, д-р Снігурович, проф. д-р Петро Стерчо, Б. Потапенко, д-р Ол. Білик. п-і У. Целевич, ред. І. Длябога та ін.), зокрема відносно українських змагань до державної незалежности та репрезентації в ОН, відносно правозахисного руху та т. зв. дисидентів, нових грабіжницьких практик совєтських властей з даровими посилками з Америки в Україну та ряд інших актуальних справ і проблем, включно із можливістю публікації для України українською мовою журналу „Америка". Окремо видвигнено справу совєтського беззаконня щодо громадянства. Як відомо, нова совєтська „конституція" визнає за совєтських громадян не тільки усіх тих, що народились на захоплених совєтами територіях (без уваги на те, під якою державною зверхністю ці території в тому часі були) і опісля еміґрували та стали громадянами країн свого поселення, але й їхніх нащадків, які народилися вже в цих країнах поселення.

На закінчення секретар УККА ред. Ігнат Білинський в імені Екзекутиви УККА та всієї Української Громади склав подяку п. Бирнсові і через нього Державному Департаментові за увагу, яку цим виступом п. Бирнса віддано громадянам українського роду, висловлюючи рівночасно надію, що ці безпосередні зв'язки з виконавчою частиною Уряду ЗСА будуть продовжуватися і поширюватися. Проф. д-р Петро Стерчо запропонував у цій справі окрему резолюцію, яку одноодушно схвалено.

Проф. Л. Добрянський відвідає Формозу

Виступ Шона Бирнса із Державного Департаменту на пленарному засіданні Екзекутиви УККА в суботу, 24-го лютого, попередили — як уже згадувано при іншій нагоді — формальності та звіти президента УККА проф. д-ра Лева Добрянського і керівника Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні інж. Юрія Нестерчука. На пропозицію проф. Добрянського д-р Володимир Душник насамперед поінформував Екзекутиву про достойне і тепле прийняття ген. Петра Григоренка у Військовій Академії у Вест Пойнті. Проф. Л. Добрянський дав загальний звіт із святкувань роковин 22-го січня у Конгресі ЗСА і довше зупинився на новій ситуації в столиці, яка створилася у зв'язку з формальним визнанням Урядом ЗСА комуністичної Китайської Народної Республіки. Очевидно, що симпатії українців є по боці Національної Китайської Республіки на Формозі, яка є єдиною країною в світі, що дала українській справі міжнародний форум. Проте, УККА не може іґнорувати нової ситуації з формальним визнанням комуністичного Китаю, але при цьому повинен продовжувати дотеперішні зв'язки з національним Китаєм. Мавши це на увазі, проф. Л. Добрянський прийняв запрошення і в найближчих тижнях плянує відвідати Формозу.

В дальшому проф. Л. Добрянський інформував про плян посиленої акції оборони людських прав у зв'язку з 20-річчям Тижня Поневолених Націй, запропонував покликати окрему Комісію (з молодших спортовців) для відповідної акції у зв'язку з Олімпіядою в Москві в наступному році та вкінці запропонував, щоб черговий Конгрес Українців Америки відбути в Ню Йорку у виборчому 1980-му році.

Богдан Винничок кандидатом на керівника Інформаційного Бюра

Теперішній керівник Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні, інж. Юрій Нестерчук, коротко поінформував про працю керованого ним Бюра, що причинилось і до виступу представника Державного Департаменту на цьому засіданні. Опісля інж. Нестерчук представив п. Богдана Винничка як кандидата на керівника Інформаційного Бюра, подавши при цьому поважний реєстр його служби і праці на різних урядових постах та його кваліфікації на керівника Бюра. Бюро, як відомо, зорганізував і досі ним цілком безкорисно керував інж. Ю. Нестерчук, але його професійні та інші обов'язки і зобов'язання аж ніяк не дозволять йому на продовжування тієї праці. На рекомендацію інж. Нестерчука Екзекутива одноодушно погодилася на кандидатуру п. Винничка.

Прибутки і видатки УККА в 1978 р.

Касир УККА пані Уляна Дячук у своєму звіті подала кінцеворічні підсумки прибутків і видатків УККА в минулому 1978-му році. Із звіту виходить, що в минулому році УККА мав усіх прибутків 192.481.29 дол., на що склались: індувідуальні пожертви ($132,283.60), вкладки організацій (17,945 00) та записи ($10,002.51), що разом дали суму: 160,231.11 дол. Інші впливи (пожертви на Бюро УККА у Вашінгтоні, передплата „Квартальника", продаж книжок, принагідні дотації та відсотки від інвестицій) збільшили цю загальну суму вплиів до 192,481.29. Видатки в тому часі: платні працівників, забезпечення, канцелярія в Ню Йорку і Бюро у Вашінгтоні, „Квартальник" та інші публікації, кошт збіркової акції, кошти засідань і т.п. становлять по боці видатків загальну суму 133,613.81 дол. На Фонд СКВУ в ЗСА окремо зібрано та передано $50,056.21.

Невикористані можливості

Д-р Олександер Білик, діючий президент ЗУАДК, поінформував Екзекутиву УККА про свої недавні відвідини у Вашінгтоні, зустріч та розмови з високими урядовцями поодиноких департаментів, про федеральні фонди, які є до розпорядження на допомогу новим переселенцям з СССР та з яких обильно користають інші національні групи, але з яких досі цілком не скористали українці. Д-р Білик поінформував про відповідні заходи в цій справі.

Рік Симона Петлюри, 50-річчя ОУН і ОДВУ

У зв'язку із сторіччям народження Симона Петлюри, Головного Отамана Військ та голови Директорії Української Народної Республіки, Екзекутива УККА рішила проголосити цей рік Роком Симона Петлюри для українців у ЗСА, подібно як проголошення такого Року заповіли вже Державний Центр УНР в екзилі, СКВУ та крайові централі українського поселення в інших країнах. Екзекутива УККА окремим зверненням відмітить також 50-річчя створення Організації Українських Націоналістів та 50-річчя крайової Організації Державного Відродження України і 40-річчя Карпатської України.

Під час нарад Екзекутива УККА вставанням з місць та хвилиною тихої молитви вшанувала світлу пам'ять померлого минулого тижня ген. Павла Шандрука і рішила спільно з НТШ вшанувати світлу пам'ять померлого минулого року заслуженого і видатного діяча д-ра Матвія Стахова окремою імпрезою в Українському Інституті в дні 31-го березня ц. р.

Перед закінченням цього пленарного засідання Екзекутиви УККА проф. д-р Богдан Гнатюк поінформував про те, що велика Українська Громада у Філядельфії окремо вшанувала адміністраційного директора УККА мгра Івана Базарка, у зв'язку з обранням його на президента СКВУ в другій половині теперішньої каденції, найменувавши його „Українцем Року". Екзекутива УККА приєдналась до цього вшанування співом многоліття.

Нарадами проводив і їх закрив екзекутивний віцепрезидент о. шамб. Роберт Москаль.

Замість квітів на могилу Дорогої Тети
бл. п. Ірини Шухевич
складаємо 100.00 дол.
на Наукове Т-во ім. Шевченка.
Ярослав і Софія РОЖАНКОВСЬКІ

П О Д Я К А

З волі Всевишнього несподівано відійшов у Вічність 1-го січня 1979 р. в Детройті наш Найдорожчий Муж і Батько

св. п. майор УПА
ПЕТРО МИКОЛЕНКО-БАЙДА

Цією дорогою складаємо щиросердечну подяку Родині, Друзям по зброї і Приятелям, які поспішили з поміччю в цих для нас невимовно важких і скорбних хвилинах.

Дякуємо о. Бернардові Панчукові ЧСВВ, за відправлення панахиди 2-го січня 1979 р. в похоронному заведенні Бугая і о. прот. Несторові Столярчукові за відправлення панахиди 3-го січня в церкві св. Покрови, Савтфілд, Мич. Особливу подяку складаємо о. д-рові Симонові Гаюкові за похоронні відправи в церкві св. апостола Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж. 5 січня 1979 р.

Щиросердечна подяка Президії Закордонного Представництва УГВР та Головній Управі і Станицям Об'єднання колишніх Вояків УПА Америки і Канади за моральну підтримку і за поминки.

Дякуємо доктсрові Крукові за прощальні слова на панахиді в похоронному заведенні та інж. Струтинському за прощальні слова над могилою. Також дякуємо всім тим, які своїми спогадами звеличали пам'ять Понійного на поминках.

Останніми роками Покійний багато часу і праці присвячував Літописові УПА тож дякуємо всім тим, які замість квітів на могилу зложили датки на видавничий фонд Літопису.

5.00 дол. — І. В. Журківські, І. А. Стефанюки, Р. Андрушків, А. Наконечна, В. О. Барани, І. Яблінський, Ю. О. Суровi, А. Бойчук, А. С. Ґазда, 76-ий Відділ СУА, І. Соколенко, О. Плечень, П. Гула, Микич, Я. Саламаха; 10.00 дол. — М. Шавалюк, Т. З. Швайкуни, І. А. Іванці, Станиця Дивізийників — Детройт, М. Курило, М. Татарин, В. Г. Папіж, В. Л. Левак, І. Кучер, М. О. Ласки, Я. Базюк, Г. Костюк, М. Співак, С. Л. Лазиренки, Гірний, А. Озимко, О. Левицький, А. Білевич; 20.00 дол. — Л. В. Татухи, Д. Л. Федорко, Прокоп, С. В. Савчуки, А. Ф. Дейнеки, Б. Л. Жура, Б. Крук, О. А. Бігун, В. А. Пизогуб, Д. С. Строїч, К. Т. Івасюк, В. Н. Мацьків, М. Є. Шавник, В. О. Шустов, Р. Мац, Р. Боднар, Станиця УПА Ню Йорк; 25.00 дол. — О. М. Павлюх, члени ОПВБУ — Детройт, М. Лебедь, М. М. Ріпецькі, М. Прокоп; 30.00 дол. — Я. С. Манастирські; 50.00 дол. — П. В. Гнатюки, Мері Гаврилюк, члени Відділу Т-ва кол. Вояків УПА — Клівленд; 61.00 дол. — сусіди американці; 200.00 дол. — дружина і діти.

Щераз дякуємо всім Вам названим і неназваним, які усно, листовно чи телефонічно висловили нам свої співчуття і дали поміч з приводу смерти нашого Найдорожчого Мужа і Батька.

У глибокому смутку:

дружина — ВІРА
донька — Марія з мужем ЛЕОНАРДОМ
син ОРЕСТ

Українське Академічне Козацтво „ЗАПОРОЖЕ" в Ню Йорку

ділиться зі своїм Членством та Українським Громадянством сумною вісткою, що 18-го лютого 1979 року в Лондоні, Англія, відійшов від нас у Вічність, наш Незабутній Побратим

сл. п.
АДРІЯН КОГУТ

Покійний народився 10-го травня 1914 року в Чернівцях на Буковині, де закінчив гімназію і правничий факультет. Був активним членом громадських установ в Чернівцях на Буковині, а також на еміґрації в Англії, в СУБ.

ПОХОРОН відбувся дня, 26-го лютого 1979 року в Лондоні, Англія.

Засмученій Дружині й Родині Покійного висловлюємо наше щире співчуття.

FIDUCIT!
Старшина

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА, СИНА, БРАТА І ШВАҐРА

бл. п.
АНТОНА ЛАЗІРКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в неділю, 4-го березня 1979 року о год. 12-ій дня в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

НАТАЛІЯ — дружина
НАТАЛКА Й ОЛЕГ — діти
і Родина

П О Д Я К А

З Волі Всевишнього відійшла 25-го грудня 1978 року від нас у Вічність, наша Найдорожча Мама і Бабця

бл. п.
ВОЛОДИМИРА МАРІЯ ОСТАПЯК з ГОЛИНСЬКИХ

бувша учителька на Рідних Землях

Похоронено Її 30-го грудня 1978 року на українськім католицькім цвинтарі на Факс Чейсі у Філядельфії.

Цією дорогою складаємо щиру подяку Всечеснішому о. Романові Мірчукові за відправлення похоронних обрядів і за слова прощання над домовиною в церкві св. Йосафата під час Заупокійної св. Літургії.

Д-рові Романові Дикому, лікареві Покійної, дуже дякуємо за лікарську опіку.

Дякуємо щиро Рідні, Приятелям і Знайомим, які прибули на похоронні відправи та відпровадили Покійну на Вічний Спочинок.

П-ві Михайлові Мельникові дякуємо за сповнення обов'язків дяка під час похоронних відправ.

Щиро дякуємо стриєчному братові Покійної маґістрові Олександрові Луцькому, що промовляв та прощав Покійну над відкритою могилою на цвинтарі. Нашому стрийкові Василеві Остапякові належиться щира подяка, що прибув з Торонта та проводив жалібними поминками.

Щиро дякуємо Всім за пожертви на Св. Служби Божі за спокій душі Покійної, за китиці квітів і вінки на Її свіжу могилу, за висловлені нам співчуття особисті, телефонічні і листовні та за віддання Покійній останньої прислуги та пошани.

Похоронному заведенню п-ва Анни і Михайла Насевичів дякуємо за дбайливе переведення похоронів.

донька — ДАРІЯ з мужем МИХАЙЛОМ
КОМАНОВСЬКИМ і дітьми ХРИСТИНОЮ
І АНДРІЄМ

У глибокому смутку повідомляємо, що 27-го лютого 1979 р., в ранніх годинах, по короткій і тяжкій недузі, відійшов у Вічність на 48-му році життя,

наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО І БРАТ

бл. п.
ВАСИЛЬ МАНЬКО

ПАНАХИДА в п'ятницю, 2-го березня 1979 р., в год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 Іст Тейбор Ровд у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 3-го березня 1979 р., з того ж похоронного заведення до церкви св. Йосафата у Френкфорд, Па., а опісля на цвинтар на Факс Чейсі.

Горем прибиті:

дружина — СОФІЯ
діти — ВАСИЛЬКО І МАРКО
брат — АНДРІЙ
сестри:
ЕВГЕНІЯ ТОВТ з чоловіком АНДРІЄМ і дітьми
КАТЕРИНА БЕРЕЗЯК з чоловіком
СТЕФАНІЯ ПЛОСКІНА з чоловіком АНДРІЄМ і дітьми
шваґер — ТЕОДОР ДУДА з дітьми
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Замість квітів на могилу, проситься складати пожертви на цілі Пласту.

В АЗІЇ...

(Закінчення зі стор. 2)

збільшилося — або ні — темпо подій, тобто як зареагує Совєтський Союз, який підписав із В'єтнамом пакт взаємної допомоги. Кожному ясно, що так, як проти Америки в'єтнамці уміли воювати, так і проти китайців. І ще одна заввага: навіть, якщо світові вдасться в цю хвилину довести ще до погаснання цього конфлікту і в В'єтнамі перестануть стріляти, чи справжній політичний вузол світу буде розв'язаний? У 1938 році, 30-го вересня, англійський прем'єр Чемберлен прилетів до Лондону з Мюнхену, вимахуючи куском паперу з підписом Гітлера та словами „Мир в наш час врятований" запевнив західній світ, що все буде гаразд. Не цілий рік пізніше вибухла війна. Така є логіка світових конфліктів і світ є сьогодні на цій самій дорозі. Спостерігаймо ці події уважливо, бо вони у великій мірі заторкують наше життя і долю нашої батьківщини. Маємо враження, що час, на який ми чекаємо вже довгі роки у тривожному побоюванні за все, що діється в Україні під російською окупацією, надходить скоріше, як ми думали. Нехай ці події застануть нас цим разом — приготованими. Ми маємо досить історичного досвіду і політичної зрілости, щоб знати, як себе вести у внутрішній українській політиці та на зовнішньому відтинку. Якщо стоятимемо разом — одним суцільним муром — ніщо нам не буде грізне.

висновки. Якщо Китай зуміє поставити на своєму, Совєтський Союз втратить в Азії всі впливи. Все, що йому там залишиться — це тисячі таборів примусової праці в Сибіру, до часу, коли китайські армії цих просторів не окупують для Китаю. Якщо Китай виконає свою погрозу супроти В'єтнаму, прийде черга на Афганістан і теорія доміно почне працювати для Китаю і проти Совєтського Союзу.

Ясно, що Москва не буде апатично приглядатися такому розвиткові подій. Саме в Азії втрата авторитету, втрата лиця має спеціяльний політичний посмак, що рівняється повній втраті чести, тобто політичній катастрофі. Китай це знає і Совєтський Союз мусить пристосуватися в Азії до азійського історично-політичного кодексу. В цьому лежить безпосередня загроза великої війни тим більше, що всі інші причини до конфлікту давно вже стверджені.

Хтось буде пробувати рятувати мир. Америка це вже робить тепер. Американський уряд звернувся до Китаю з пропозицією заперестати воєнні дії. Але це є звичайна дипломатична вимога, своєрідна чемностева нота, яку Китай прийме, прочитає і елегантно вкладе до свого американського архіву, під час коли його війська будуть виконувати призначену їм ролю. Перебіг цієї кампанії покаже нам наскільки

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

АНСАМБЛЬ „ШУМКА" ЇДЕ В ТУРНЕ ПО КАНАДІ І АМЕРИЦІ

Едмонтон, Канада. — З нагоди свого 20-річчя Український Танцювальний Ансамбль „Шумка", танцювальна група якого складається із 60-ох осіб, а оркестральна одиниця — із 24-ох, відбуде своє турне по Канаді і Америці в призначеному часі і по таких місцевостях: Едмонтон, ювілейна авдиторія, 10-го березня; Детройт, авдиторія масонів, 24-го березня; Гамільтон, Гамільтон Плейс, 25-го березня; Вінніпеґ, Сеннтеніял Сентр, від 29-го до 30-го березня та в Саскатуні, Сеннтеніял авдиторія, 31-го березня.

Від часу свого заснування цього Ансамблю (1958 рік), метою якого є зберігати, розвивати та удосконалювати українську культуру, як складову частину канадської спадщини — едмонтонський Ансамбль мав різні виступи: на Світовому Фестивалі EXPO в Монтреалі (1967); Міжнародному Національному Фестивалі в Тунісі, Північна Африка (1969); Світовому Ярмарку в Спокені, Вашінгтон (1974); для канадської амбасади в Токіо, Японія (1976); на програмі Дон Гов на Гаваях (1977); на святкуванні Дня Канади в Оттаві (1977 і 1978); в честь королеви Елисавети та її родини в Едмонтоні (1978) і на офіційному відкритті Ігрищ Коммонвелту в Едмонтоні (1978).

ПРИЗНАЧЕНО СТИПЕНДІЇ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ В СИРАКЮЗЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Сиракюзи, Н.Й. (А.С.). — Студентська Громада при Сиракюзькому університеті спонзорує дві стодоларові стипендії для студентів, які навчатимуться у Сиракюзькому університеті під час 1979-80 років. У виборі стипендистів братимуть до уваги фінансову потребу та активність в українському житті.

У Сиракюзькому університеті є виклади курсів української мови — їхній викладач — це проф. д-р Яків Гурський, який є також опікуном Студентської Громади, що нараховує 20 членів, є активна і плекає товариські взаємини. Під час різдвяних вакацій члени цієї Громади влаштували успішну забаву та ходили колядувати призначивши з цього дохід, на українські цілі та стипендії для студентів. Представники Громади брали також участь в з'їздах СУСТА, що відбулись на Союзівці та Гарвардському університеті.

За інформаціями і висилкою аплікацій в справі стипендій, не пізніше 15-го квітня ц.р., треба звертатися на адресу: Andrij Serednyckyj, 4975 Survey Lane, Liverpool, N.Y. 13088.

МГРА А. КОБРИНА ПРИЗНАЧЕНО ДИРЕКТОРОМ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА „САМОПОМІЧ" У НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Президія Шкільної Ради при УККА 30-го січня ц. р. призначила, на рекомендацію спонзора школи — Т-ва „Самопоміч", мгра Атанаса Кобрина новим директором Школи Українознавства „Самопоміч" в Ню Йорку.

Мгр Кобрин виконував функції директора школи з початком навчального 1978-79 року, після того як бувший директор школи д-р Роман Дражньовський, у зв'язку зі своєю працею, змушений був виїхати з Ню Йорку до Мілвоки.

Школа Українознавства „Самопоміч" приміщується в будинку Академії св. Юра при 6-ій вулиці і площі Тараса Шевченка в Ню Йорку, нараховує 15 учителів і понад 160 учнів.

Мгр. А. Кобрин переїхав зі західньої частини стейту Ню Йорк і, крім своєї щоденної праці в адміністрації Інституції для недорозвинених громадян, посвятився вихованню нашого молодого покоління.

Мгр Кобрин також є членом Президії Шкільної Ради та УНСоюзу.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрації „Свободи"

Повідомляємо всі організації і поодинокі особи,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі не буде відписуватися.

Округа Перт Амбой...

(Закінчення зі стор. 1)

бажаних вислідів, виконавши свою квоту тільки на 57 відсотків. Це сталося тому, що на 12 Відділів Округи, аж 4 Відділи не приєднали в тому році ні одного нового члена. Зате він склав признання таким секретарям: Йосифові Яремі, Відд. 372-ий, який здобув 21 членів, Михайлові Захаркові, Відд. 349-ий за 17 членів, Дарії Оріховській, Відд. 353-ий за 15 членів та Олександрі Яворській, Відд. 344-ий за 9 членів. Головний організатор також коротко накреслив усі ділянки праці цілости УНСоюзу, при тому присвячуючи найбільше уваги організаційній діяльності. Він закликав усіх присутніх до посиленої праці в цьому році, коли саме Український Народний Союз святкує своє 85-річчя. Цей ювілей повинні гідно відзначити всі Округи і Відділи УНС, приєднуючи до Союзу якнайбільше нових членів.

Після доповіді В. Оріховського відбулася оживлена дискусія в якій забирали голос — інж. В. Янів, М. Захарко, К. Галушка, І. Рачинський, Й. Ярема та Д. Стенесь.

Переобраний голова Округи М. Захарко подякував усім за довір'я, закликав до посиленої і гармонійної праці та запевнив головного організатора, що докладе всіх зусиль, щоб Округа в цьому році виконала свою квоту на 100 відсотків.

Наради закінчено спільною перекускою, під час якої продовжувано розмову на загальносоюзові теми.

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам

на академічний рік 1979-80

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до **31-го березня 1979 року**, на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 10-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Т-ва „Дністер" 361-ий Відд., о год. 3-ій по пол. в домівці Т-ва, в УНДомі при 142 Друга Авеню. На порядку зборів: звіти Управи, К. Комісії та вибір нової Управи на 1979 р. Проситься усіх членів прибути. Якщо на означений час не буде потрібної кількости присутніх, збори відбудуться півгодини пізніше без огляду на кількість присутніх із важністю схвалених рішень. Домівка Т-ва відкрита в вівтірки і п'ятниці від год. 6-ої до 8-ої веч. — Управа.

НЕДІЛЯ, 11-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва Дністер 430 Відд., о год. 2 по пол. в залі дому О. Ком. УНС, 5004 Н. Олд Йорк Рд. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, дискусія та вибір нової Управи і К. Комісії на 1979 р. — Д-р І. Скальчук, гол., С. Волянюк, кас., І. Кнігницький, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва свв. апп. Петра і Павла 102 Відд., о год. 11:30 ранку в церковній залі св. Йосафата, 5720 Стейт Рд., Парма, Огайо. — А. Жгута, предс., М. Бобечко, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. С-во Пресв. Богородиці 36 Відд. відбуде свої місячні збори о год. 1:30 по пол. в кафетерії школи св. Йосафата при 940 Рідж Рд. Іст. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Стелла Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Демянів.

КЕМПБЕЛ, Огайо. Збори 218 Відд., о год. 2-ій по пол. при 85 Брайт Аве. Проситься чл. прибути. — Й. Темник, секр.

ГЕМТРЕМК, Міш. Річні збори Т-ва ім. М. Шашкевича 94 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Дем. Клюбу, 2376 Ґрилиґ вул. На порядку: відкриття, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіти Управи і К. Комісії, дискусія, уділення абсолюторії, вибір нової Управи, внески і запити, закриття. — М. Бориськевич, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 11-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд., о год. 1:30 по пол. в кафетерії св. Йосафата. Порядок зборів: відчитання імен Покійних Членів і заприсяження Управи. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.